

Levél egyik betegemtől...

Egyik betegemtől levelet kaptam. Nem sms-t, nem e-mailt, nem képeslapot, hanem levelet.

Ritkán kapok levelet, ezért is értékelődött fel számomra ez a levél.

A levél írója középkorú pedagógus, aki évek óta küzd a lábszárfekély különböző stádiumaival. Ugyanakkor végtelenül nyughatatlan, így soha nem tudta elfogadni az éppen aktuális eredményeket és az adott gyógyulási állapotot. Levelében felvet néhány, talán mindenkit foglalkoztató kérdést a betegséggel, állapotával kapcsolatosan. A félelem és az aggodás átsugárzik a sorai között.

Nehezen érthető, hogy az a Tudomány, ami már felvitte az embert a Holdra, és levitte a Föld elképzelhetetlen mélységeibe, miért nem tud megbirkózni az életünket megkeserítő baktériumokkal, és mennyire kell rettegniük a krónikus sebekkel élőknek az újabb, agresszívabb baktériumok felbukkanásától.

Kérdésre a válaszom: Az élővilág rendszere nagyon bonyolult, de a személyi higiénia, a jelenlegi tudásunk, amit részben Semmelweisnek köszönhetünk, ad némi biztonságot. Ha következetesen betartjuk a tisztálkodási és a fertőtlenítési szabályokat, akkor nincs ok a kétségbeesésre.

A második, optimizmustól indítatott kérdése során azt feszegette, hogy most, amikor már valóban begyógyulni látszik a sebe, - ami hosszú évekig nem volt reálisan várható - mit tehet azért, hogy soha többet ne alakuljon ki újra, hiszen a recidíva szó a rémálmukat okozza e betegeknek.

Nehéz kérdés, hiszen mindenki ezt szeretné elérni, mégis rendszeresen láttuk és látjuk napjainkban is, hogy e sebek időszakosan visszatérnek. De azt is látjuk, hogy nem elég vágnyi azt, hogy ne jöjjön vissza! Keményen kell érte tenni!

Nagyon fontos a szabályok, és az orvosi utasítások következetes betartása, és nem szabad elengedni a gyeplőt akkor sem, amikor azt gondoljuk, hogy a seb már begyógyult.

Praxisomban nagyon biztató eredményeket értünk el a cink-hyaluronát tartalmú gél alkalmazásával, de ezt az eredményt a sebgyógyulást követően is alkalmazott rendszeres, és folyamatos kezelés biztosította.

Az évek múlásával a szervezetünk megújuló képessége jelentősen változik, sajnos egyre gyengül a teljesítmény.

Amíg a méhen belüli beavatkozások nyom nélkül gyógyulnak, de még a kisgyerekek sérülései is pillanatok alatt feledésbe merülnek, a bőrünk rugalmassága, víztartalma a kor előrehaladtával egyre csökken, a sérülések regenerálódása egyre lassabb. Ha a folyamat annyira lelassul, hogy felborul az egyensúly, akkor keletkezik a rettegett fekély. De ha

pótoljuk a hiányzó elemeket, a cinket és a hialuronátot, akkor a bőr újjászületik, és a gyógyító folyamat eredménye az újra terhelhető bőr lesz, és akkor már jelentősen csökken a kiújulás veszélye. Lám már a második bátorító, biztató választ tudtam adni betegemnek.

Azért is jó a levél, mert ha ezt „csak úgy” megkérdezi a sebének vizsgálata közben, nem biztos, hogy ilyen mélységekig, ilyen részletességgel el tudok gondolkodni rajta. Azt gondolom, hogy jó pedagógusként felmérte e kérdések súlyát a saját életében, és nem akart felületes, „gyors”, válaszokat kapni. Remélte, hogy mikor levelemet olvassa, akkor számára is olyan asszociációkat indít el a válaszom, ami erősíti a hitében és segíti a gyakorlatában.

A természet és a tudomány együttesen nagyszerű dolgokra képes, ennek eredményeként kaphattuk kezünkbe a cinket és a hialuronátot tartalmazó sebgyógyító gélt, aminek a segítségével már jó néhány éve gyógyítom a betegeimet. A tudományos kutatás eredményei viszonylag gyorsan megjelennek a magyar orvosok eszköztárában is, így nem kell attól tartania senkinek, hogy néhány ezer kilométerrel nyugatabbra, vagy akár keletebbre gyökeresen más

lehetőségei lennének a gyógyulásra. A krónikus sebekkel foglalkozó szakemberek évről évre hazai és nemzetközi kongresszusokon frissíthetik tudásukat és mérrethetik meg eredményeiket.

Bízom abban, hogy levelem minden olvasójának erőt és hitet tudtam adni, hogy a kezelésüket gyógyításba tudjuk fordítani, és együttes erővel legyőzzük a kirekesztő fekélyt.

Dr. Rozsos István

www.thetakozpontpecs.hu